

në një dhomë. Aty u kanë vënë zjarrin dy jorganëve. E mbyllën derën me dry dhe u thanë që do të ktheheshin për një orë. Sultana dhe Krstiva e braktisën dhomën përmes dritares, ndërkaq Milosavi ka mbetur pas tyre në shtëpi. Gratë shkuan te Radomiri, por Sultanja e ndërroi shpejt mendjen dhe u kthye në shtëpi ku gjendej Milosavi. Nga ai çast, edhe për të nuk ka kurrfarë gjurmësh. Nga frika prej ushtarëve shqiptar, Radomiri u strehua në tavan, ndërkaq Aleksandra dhe Krstiva kanë mbetur në katin për dhese. Por, së shpejti erdhën ushtarët. Kaluan pranë grave dhe u nisën shkallëve drejt kulmit. Aleksandra u nis pas tyre. Më pas, Krstiva dëgjoi britmën dhe vajtimin. U dëgjuan tri të shtëna. Ajo ka ikur me vrap në livadh, nga ku ka parë se si shtëpitë e Milosavit dhe Radomirit i përfshiu zjarri.

Pas katër muajsh, më 23.10.1998, disa pjesë të rrobave dhe ca gjësende private të Milosavit, Radomirit, Sultanes dhe Aleksandres u gjetën në afërsi të pikës së karburanteve në fshatin Runik/Rudnik. Nuk janë gjetur ende mbetjet e tyre mortore. Në regjistrin e të zhdukurve të KNKK-së, rasti i Milosavit është sistemuar në lëndën me numër YUK-050087-01, ai i Aleksandres me YUK-050087-03, Sultanes me YUK-050087-02 dhe Radomirit me BLG-803510-01.

Burimet: deklarata B.Š, FDH-32424; deklarata L.H, FDH-18987; deklarata D.V, FDH-18994; deklarata N.Š, FDH-18995; deklarata V.Š, FDH-18312; deklarata R.Š, FDH-18996; deklarata S.Š, FDH-17560; Radivoje Šmigić, *Šmigići*, Reprek, 2007, FDH-16352; KNKK, *Personat e zhdukur...*, FDH-9795.

Čedo (Jovan) Kandić

(11.03.1943, serb nga Kotorri/Kotore, komuna e Skënderajt/Srbica, axhustator në ndërmarrjen *Termoelektr*, i pamartuar)

Në Kotorr/Kotore jetonin gjithsej pesë familje serbe. Čedoja jetonte me njerëkën Angelinen. Shpesh i vizitonte vëllai i Čedos, Radoslavi, i cili ka qenë polic. Përveç Čedos, njerëkës së tij Angelines dhe kushërirës së tyre, Mileva Krstić, të gjithë serbët e kanë braktisur fshatin para datës 13.06.1998.

Ditën e shtunë, më **13.06.1998**, nga

ora 11:00, Čedo dhe Angelina gjendeshin në shtëpi kur prapa saj u parkuan tre makina. Shtatë pjesëtarët e UÇK-së [emrat e tre pjesëtarëve janë të njohur për FDH] hyrën në shtëpi. I bastisën të gjitha dhomat duke kërkuar armët. Nuk gjetën asgjë. Shkuan, por makinat i kanë lënë prapa shtëpisë. U kthyen pas dy orësh dhe i urdhëruan Čedos që të nisej me ta. I thanë Angelines se do ta kthenin pas dhënies së deklaratës. Përderisa largoheshin me Čedon nga fshati [**Kotorr/Kotore**], dy komshinjtë shqiptar i pyetën ushtarët e UÇK-së përse po e merrnin Čedon. E morën përgjigjen e njëjtë – se do ta kthenin pasi ta merrnin në pyetje. Familjarët kanë mësuar më vonë se Čedon e kishin dërguar në burgun e UÇK-së në Likoc/Likovac. Čedoja ende gjendet në regjistrin e personave të zhdukur të KNKK-së dhe lënda e tij e mban numrin YUK-050015-01.

Burimet: deklarata V.K, FDH-6279; deklarata A.K, FDH-18988; deklarata D.P, FDH-18992; deklarata R.K, FDH-18993; KNKK, *Personat e zhdukur...*, FDH-9795.

Naser (Hajriz) Lani

(28.02.1958, shqiptar nga Llausha/Lauša, komuna e Skënderajt/Srbica, auto-elektricitist, pjesëtar i UÇK-së)

Naseri ka punuar për një kohë në ndërmarrjen e trafikut publik *Kosovatrans*, ndërkaq më vonë u punësua në *Feronikelin* e Glogocit/Glogovac. Gjatë viteve të nëntëdhjeta ka marr pjesë në demonstratat kundër pushtetit serb. Ka aderuar në UÇK në vitin 1998. E kanë plagosur më **15.06.1998** në **Llaushë/Lauša**, gjatë betejës me forcat serbe. Bashkëlufëtaret e kanë bartur Naserin në spitalin e Likocit/Likovac, ku më 27.06.1998 ndërroi jetë nga lëndimet. E kanë varrosur së pari në Llaushë/Lauša. Pas lufte, më 22.08.1999, familjarët i kanë rivarrosur mbetjet mortore të Naserit në Varrezat e Dëshmorëve të Luftës në Polac/Poljance.

Burimet: SHFDUÇK, *Feniksët...*7, 205-208; J. Martinsen, *Regjistri...*, FDH-26092.

Živojin (Milan) Milić

(1.12.1930, serb nga Siboci/Sibovac, komuna e Obiliqit/Obilić)